

GS 81

W i s d r.

Den Första:
Ungkarls-Lifwet.

Den Andra:
Ägta-Lifwet.

Stockholm.

Tryckt hos J. Hérberg, 1828.

Ungkarlslifwet.

En unkarl gör hwad han behagar,
Är herre öfwer tid och dagar,
Ja han är till för nöjet blott;
Då det är ägtamannens lott,
Att hos en ond och svartsiul qwinna
Med änger alla dagar finna,
Att unkarlslifwet sällast är. :;

Det är wäl sant att ägtabandet
Politiskt nytta gör för landet,
Och ett moraliskt värde har,
Ett gilladt bruk på gamla dar;
Men fråga någon hwad jag tänker,
Mitt swar jag skref helt gerna stänker
Att unkarlslifwet sällast är. :;

Jag är blott till för skämt och löjen
 Och njuter utaf alla nöjen,
 Maskrader, bal och landsparti,
 Och är beständigt glad och fri:
 Jag rådes ej på dörren glänta
 Sparlakansleror mig ej wänta,
 Ty unglarislifwet sällast är. :;

Mathilda sårat Adolphi hjerta,
 Hwad suckar, böner, fröjd och smärta!
 Nå wäl! han blir des man till slut,
 Hwad som händt tusende förut,
 Den stackars Adolph får besanna,
 När mången pekar på hans panna,
 Att unglarislifwet sällast är. :;

Jag fruktan och förtret ej känner,
 Det är för mig som jag har wänner,
 Och jag har lugn så natt som dag;
 Hwarföre skulle då wäl jag,

Ta mig en hustru som mig bannar —
 Det fins ju fru hos mina grannar?
 Och unglarislifwet sällast är. :;

En nyck, och jag går ut i staden,
 En nyck bestämmer promenaden,
 Jag spisar middag hos Zulle,
 Och jag souperar hos Sophie,
 På balen med Annette jag följer,
 För mina wänner jag ej döler
 Att unglarislifwet sällast är. :;

Och will jag tyst och ensam wara
 Beswårar mig ej någon skara,
 Af barn och ej en hustrus prat;
 Och blir jag någon gång placat,
 I lugn jag sofwer af mig ruset,
 Och sjunger när jag fattar kruset,
 Att unglarislifwet sällast är. :;

Ågta-Lifwet.

D! yngling, som af kärlek brinner,
Men yr och flyktig sällan finner,
Det skada för din framtid är,
Att lemna dig åt hwart begär;
Sök dig en öm och trogen maka,
Förtjena den — och du skall smaka
Att ågtalifwet sällast är. :;

Då kan du somna trygg och stilla
Från mycken dårskap, flård och willa,
Som störta många unglarl ner,
När du i makans armar ler,
Den skall för svartjukan ej förja,
Om du ej orsak ger att börja,
Ty ågtalifwet sällast är. :;

Wet politiken och moralen
Går på din sida, men blott qwalen
På unglarl'ns, som gör ingenting,
Blott som en fjäril för omkring;

Han af mast'raden och af landet,
Snart trött får se att ågtabandet
Det ågtalifwet sällast är. :;

Låt fjäriln lyka hwarje smärta,
Helt ofta såras mun och hjerta
Af törnen under blommans blad,
Då du hos makan lefwer glad;
Wällustingen får nog besanna,
Att ären rynka för hans panna
Öfn den, som ågtalifwet walt. :;

Den ystra fjäriln fritt må fara,
Hans nycker äro blott en snara,
Som fångar honom sielf till slut;
Han förebrås och hon skäms ut,
Dinee, souper och bourse med mera,
Nog lära honom retirera,
Då ågtalifwet är wäl sent. :;

Ej grannen något bistånd skänker
 Ett den, som blott på laster tänker
 Och hjertat blott i munnen har,
 Som flyttas när han flykten tar;
 Wißt får han fly, när brott upptäckas,
 Dit, der, som ofönd, han ej gäckas
 Af den, som ågtalifwet walt. :;

Gist, när hans timglas har utrunnit
 Och intet hjerta han har wunnit,
 Och sitt han redligt aldrig gaf;
 Ej någon blomma skänks hans graf,
 Ej minnets tår hans aska giswes;
 Men på den trognes urna skrifwes
 Att ågtalifwet sällast är. :;
